

ज्ञाः एते राशयो यद्यष्टमलग्नं स्युः यथा सिंहाङ्गोनः
तुलातोषः धनुषः कर्कः मेषात् दृष्टिकः मिथुनान्तरः
कुम्भात्कन्याऽष्टमलग्नम् । तदाष्टमगेहदोषकञ्च भवेत् ।
कुत इत्यत आह । अन्योन्येति । प्रागुक्तपरस्परप्रीति
वशे । इदञ्चोपलक्षणम् । मेषदृष्टिकयोस्तुलाष्टमयोरेकाधि-
पत्यात् । एवं सति सा बधूः परिणीता कन्या सुता
युग्महसौख्यभागिनी स्यात् । उक्तञ्च “भगवत्कुलीरद-
वालिस्तृणाङ्गना जननराशिबिलग्नगृहाष्टमाः । शुभ-
फला भगुणा कथितास्तवारधिपती सुहृदौ हि प-
रस्परमिति” । परिहारान्तरमप्याह गुरुः । “लग्नादष्टम-
राशीशः केन्द्रगः शुभवीक्षितः । यद्यष्टमगतसोक्त
दोषमाशु व्यपोहति । रन्ध्रे शः स्रग्भृतांस्तुङ्गः स्रजेत-
मितृगः । अष्टमस्थानदोषोहि विनश्यति न संशय” इति ।

अथ लग्नेऽष्टमेशादियोगफलम् । “मृतिभवनं शोयति च
विलग्ने तदधिपतिर्वा न शुभकरः स्यात् । व्ययभवनं वा भवति
तदंगस्तदधिपतिर्वा कलहकरः स्यात्” मु० चि० । “अष्टम-
भवननवांशोयति विलग्ने स्यादथ वाष्टमभवनस्वाप्ती विलग्ने
स्यात्तदा शुभकरो न स्यात् । यदाह कश्यपः । “दम्पत्यो-
रष्टमे लग्ने राशौ वापि तदंगके । तदोशे वा लग्नगते
तयोर्मृत्युर्न संशय” इति । अथ व्ययभवनञ्जललग्नजन्म-
राशिभ्यान्नादगम्भवनम् अथवा व्ययंशो व्ययस्वामी यदि
लग्ने स्यात्तदा कलहकत्वं स्यात् । उक्तञ्च कश्यपेन “तथैव
द्वादशे लग्ने तदंगे वा तदीश्वरे । विवाहे लग्ने नैस्त्रां
जित्यं स्यात् कलहोदयो रिति” । नारदेनापि “दम्प-
त्योर्द्वादशं लग्नं राशिर्वा यदि लग्नगः । अर्थहानिस्त-
योस्तस्मात्तदंगस्मान्नित्यजेदिति” ।

अथ विषघटीदोषः । “खरामतो १०ऽन्यादितिविज्ञापितभे
खवेदतः ४० के, रदत ३२ च सार्धभे । खवाणतो ५०ऽन्ये, ध-
तितो १०ऽन्यमाश्रये, कते २० भगवत्प्राप्तिं भविष्यजीवमे । मनो
१४ द्विद्वानिलसौम्यशक्रमे कुपयतः २१ शैवकरेऽष्टि १६
नोऽजमे । युगाश्रितो २४ बुधभतोययास्यमे, खचन्द्रतो १०
मित्त्वभवासवस्तुतो । मूलेऽङ्गवाणाद् ५६ विषनाडिकाः
कृता ४ वर्ज्याः शुभेऽथोविषनाडिकाध्रुवाः । निम्ना भोगेन
खतर्कैर्दोभाजिताः स्फुटाभवेयुर्विषनाडिकास्तथा” मु० चि० ।
“रेवतीपुनर्वसुक्रांतिकामघानक्षत्रेषु खरामतः त्रिंशत्घटि-
कोत्तरं कृताश्चतस्रो घटिकाविषनाडिकाः शुभकार्ये ऽज्योः-
सुरिति” ततोयज्ञोक्तेनान्वयः । एवं सर्वत्र व्याख्येयं के
रोहिण्यां कृतेर्विगतैः । अजमे पूर्वं भाद्रपदायाम् अन्या-

नि पदानि स्युटानि । तदेवं षट्घटीरूपे नक्षत्रभोगे
ध्रुवकाश्चतस्रो विषनाडिकाः प्रोक्ताः न्यूनाधिकत्वे तु
स्युटीकरणमुच्यते । अथो इति । विषनाडीनां ध्रुवाः ख-
रामतः इत्येवमादायो नक्षत्रभोगेनेतेन निम्नाः खतर्कैः
षष्ट्या भाजितास्ताविषनाडिका ध्रुवाः स्युटा भवेयुरित्य-
र्थः । अत्रोपपत्तिस्त्वेराशिकेन । यदि घटीषष्ट्यात्मकभो-
गेनेमे ध्रुवका इमाश्चतस्रो विषनाडिकाश्च लभ्यन्ते । तदेष्ट-
भोगेन किमपि, ध्रुवाविषनाडिकाश्चेष्टभोगेन गुण्याः
षष्ट्या भाज्या फलितम् । यदाह कश्यपः “वियद्वाणा ५०
वेददक्षाः २४ खरामा ३० व्योमसागराः ४० । वेदचन्द्रा १४
चन्द्रदक्षाः १२ खरामा ३० व्योमसाहवः २० । नेता-
ग्नयो ३२ व्योमगुणाः ३० अन्यदक्षा २० गजेन्द्रवः १८ ।
ज्ज्वावाहवो २१ वियद्दक्षाः २० शक्रा १४ चन्द्राः १४
खभूमयः १० । वेदचन्द्रा १४ स्तर्कवाणा ५६ वेददक्षाः २४
खवाहवः २० । व्योमेन्द्रवो १० व्योमचन्द्रा १० धृतयः ८
स्तर्कभूमयः १६ वेदाश्रितः २४ खरामाः २० सुर्दस्तर्कात्
घटिकाः क्रमात् । आभ्यः परस्तत्क्रमशश्चतस्रो विषनाडिकाः ।
चक्षुष्यन्तघटीनिम्नाः षट्भक्ताः स्फुटाः स्फुटाः । विष-
नाडोदोषदुष्टं लग्नं सर्वगुणान्वितम् । शुभैः सर्वैश्च
संयुक्तमपि पञ्चेष्टकं त्यजेदिति” । वसिष्ठः कुर्वन्त्यु-
द्वाहितां कन्यां विधवां वत्सरत्वात् । अन्यस्मिन् मङ्ग-
ले ताश्च निधनं वाथ निर्जनमिति” । ताः विषनाडिकाः ।

अथ प्रसङ्गात् सन्यान्तरोक्तास्तिथिवारविषनाडिकाः
प्रोच्यन्तेऽस्माभिः दैवज्ञम० । “तिथीः ५२ पु ५२ नागाऽद्वि-
गिरी ७ ध्रु ४ वारिधि ४ गर्जा ८ऽद्वि ७ दिक् ० पावक ३ विश्व ३
वासवाः १४ । सुनोभ ७, दसं ख्याप्रथमा तिथेः क्रमात्परं विष-
स्यात् घटिकाश्चतस्र्यम् । नखा २० इयं २ द्वादश १२ दिक् ० च
शैला ७ वाणाश्च ५ तत्त्वानि २५ यथाक्रमेण । सूर्यादिदिवारेषु
परं चतस्रो नाड्यो विषं स्यात् खलु वर्जनीयम्” । ज्योतिः सा-
गरे । “विवाहव्रतचूडासु गृह्णारम्भप्रवेशयोः । यात्रादिशु-
भकार्येषु विघ्नदा विषनाडिकेति” । अस्य परिहारमाह दैव-
ज्ञम० गुरुः “चन्द्रो विषघटीदोषं हन्ति केन्द्रलिकोऽणगः ।
लग्नं विना शुभैर्दृष्टः केन्द्रे वा लग्नपक्षेति” फलप्रदीपे
“विषनाड्युल्लितं दोषं हन्ति सौम्यर्जगः शशी । मित्वदष्टोऽथ
वा स्त्रीयवर्गस्यो लग्नमेव भवेत्” पी० धा० । अथ सुहृत्तेषां ।
“गिरिशभुजगमिताः पितृवस्त्वसु विधेऽभिजिदथ च वि-
धाताऽपीन्द्र इन्द्रानलौ च” । निर्द्वेतिरुदकनाथोऽप्यर्थमाऽथो
भगः स्युः क्रमश इह सुहृत्तां वासरे वाणचन्द्राः” मु० चि० ।